

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **Ing. M. Z.**, bytem V. 561, P., zastoupeného JUDr. Petrem Topinkou, advokátem se sídlem Spálená 29, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 10.11.2013 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13.9.2013 č.j. X o příspěvek na mobilitu a ze dne 13.9.2013 č.j. X o průkaz osoby se zdravotním postižením,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 11.11.2013, k níž byly připojeny i kopie *napadených rozhodnutí*, žalobce napadl *rozhodnutí MPSV ze dne 13.9.2013 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) č.j. X ze dne 3.7.2013 o nepřiznání příspěvku na mobilitu. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobce dne 1.10.2012 u ÚP o příspěvek na mobilitu, kdy na základě sociálního šetření a vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-jih (dále jen **OSSZ**) ze dne 12.6.2013, že nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen **zákon**), rozhodl ÚP dne 3.7.2013 nepřiznat příspěvek na mobilitu, proti němuž podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání. Poté žalovaný jako odvolací orgán vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), který byl vypracován

dne 4.9.2013 (*žalobce nebyl jednání komise přítomen*), dle něhož *nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) i b) zákona a zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace, když tento stav existoval i k datu 1.10.2012, tj. ke dni podání žádosti*, proto bylo jeho odvolání zamítnuto a rozhodnutí ze dne 3.7.2013 potvrzeno. Žalovaný závěrem zdůraznil, že shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů, které vycházely ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, lékařské zprávy doložené k odvolání byly podkladem při vypracování posudku. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý a odvolací orgán došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Současně žalobou žalobce napadl i *rozhodnutí MPSV č.j. MPSV-UM/6799/13/9S-PZK ze dne 13.9.2013*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 správního řádu *zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí ÚP č.j. MPSV-UP/649492/13/AIS-ZDP ze dne 3.7.2013*, jímž žalobci nepřiznal průkaz osoby se zdravotním postižením. *V odůvodnění uvedeného rozhodnutí* popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobce dne 1.10.2012 u ÚP o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, kdy na základě sociálního šetření a vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-jih (dále jen **OSSZ**) ze dne 21.3. a 12.6.2013, že *nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo písm. b) zákona o sociálních službách ani není neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby; nezvládá tyto základní životní potřeby: osobní aktivity a péče o domácnost*, vydal ÚP dne 3.7.2013 rozhodnutí o nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Po podání včasného odvolání žalobce vyžádal žalovaný posudek u PK MPSV, který byl vypracován po jednání dne 4.9.2013 a z něhož vyplývá, že *nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace a nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo písm. b) zákona o sociálních službách ani není neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, jelikož nezvládá dvě základní životní potřeby – osobní aktivity a péči o domácnost*, a tento stav existoval i k datu 1.10.2012, tj. ke dni podání žádosti. Žalovaný závěrem uvedl, že shromáždil podklady, které jsou podle něho dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů vycházející ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, lékařské zprávy doložené k odvolání byly podkladem při vypracování posudku. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne jako stěžejní důkaz považuje za

úplný, objektivní a přesvědčivý a odvolací orgán došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

V žalobě vyjádřil žalobce nesouhlas s napadenými rozhodnutími, neboť mu nebyl přiznán průkaz ZTP (*prodloužení jeho platnosti*) ani příspěvek na mobilitu (*prodloužení jejich platnosti*), ačkoli před tímto datem byl obojího držitelem a vydána byla po nesprávném posouzení zdravotního stavu a na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto, že se jedná o vrozenou deformitu LDK (příčně! (velký vliv na stabilitu) i podélné zkrácení LDK, deformaci nártu a kotníku LDK, na tyto ortopedické vady měl od dětství tzv. “sníženou pracovní schopnost“ a dle názoru odborných lékařů ji nelze ani chirurgicky odstranit, natož dodržováním dietního režimu a farmakologické léčby, přičemž dnové záněty se týkají oblasti palce PDK nikoli LDK. Dále bylo namítáno, že veškeré úpravy umožňující mu pohyb i os. hygienu v jeho RD financoval z vlastních zdrojů tzn. bez jakýchkoli fin. příspěvků a nyní je toto zdůvodňováno jako jeden z důvodů nepřiznání dávky na mobilitu. Závěrem žalobce navrhl zrušení obou rozhodnutí ze dne 13.9.2013 a uložit MPSV, aby o jeho žádostech znovu rozhodlo, rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 28.11.2013 závěrem navrhl odmítnout návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 13.9.2013 ve věci nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dle § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na § 70 písm. d) s.ř.s. a zamítnout žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. proti rozhodnutí ze dne 13.9.2013 ve věci příspěvku na mobilitu. Dále žalovaný v podstatě odkázal na odůvodnění obou napadených rozhodnutí a zdůraznil, že shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů, které vycházely ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. PK MPSV byla o zdravotním stavu žalobce informována, vzala v úvahu kombinaci postižení a žalobcem doložené lékařské zprávy, které jsou uvedené i v žalobě, posudkově zhodnotila a též se vyjádřila k námitkám uvedeným v odvolání. Posudkové závěry komise pro účely odvolacího řízení ze dne 4.9.2013 jako stěžejní důkaz považuje žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý a má za to, že žalovaná rozhodnutí byla vydána v souladu s hmotným i procesním právem, když postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Na základě provedených důkazů vydal žalovaný dne 13.09.2013 dvě rozhodnutí, kterými odvolání žalobce zamítl a napadená rozhodnutí ÚP potvrdil, když v jejich odůvodnění uvedl důvody výroku a vypořádal se s námitkami uvedenými v odvolání, uvedl skutkový stav, který byl zjištěn, zhodnotil důkazy, na jejichž podkladě dovodil své závěry a uvedl podklady pro jeho vydání, přičemž posudek PK MPSV zhodnotil jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti.

Ze zasláního správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí ÚP i žalovaného, stejně tak i ve vyjádření k žalobě, plně odpovídají obsahu spisu; založeny jsou i shora citované posudky OSSZ i PK MPSV.

Na zaslání vyjádření žalovaného žalobce reagoval dne 29.12.2013 sdělením, že trvá na žalobě a souhlasil s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání. Následně zaslal dne 28.4.2014 žalobce soudu kopii posudku o invaliditě vypracovaného OSSZ po jednání konaném dne 4.4.2014, jímž byl nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně (od

6.2.2012) a dne 30.6.2014 kopii lékařské zprávy ortopeda MUDr. K. H. ze dne 5.6.2014. Dále dne 27.11.2014 byla soudu doručena plná moc pro advokáta JUDr. P. Topinku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. 13.9.2013), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. mimo jiné ve věcech sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu jsou stanoveny v § 6 odst. 1-3 zákona, kdy nárok na příspěvek na mobilitu (dle § 7 výše příspěvku činí za kalendářní měsíc 400,-Kč) má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu podle odstavce 1, s výjimkou podmínky opakovaného dopravování, musí být splněny po celý kalendářní měsíc. Splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

Dle § 8 odst. 1 a 2 zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči. Jestliže byl zdravotní stav žadatele o příspěvek na mobilitu již posouzen pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, vychází krajská pobočka Úřadu práce při rozhodování o příspěvku na mobilitu z tohoto posudku. V ostatních případech požádá krajská pobočka Úřadu práce okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Podle § 34 odst. 1, 2 zákona je osobám, kterým byl podle zákona o sociálních službách přiznán příspěvek na péči, a osobám, kterým byl přiznán příspěvek na mobilitu nebo příspěvek na zvláštní pomůcku, vydává krajská pobočka Úřadu práce kartu sociálních systémů, která současně v zákonem stanovených případech slouží jako průkaz osoby s těžkým zdravotním postižením (průkaz TP) nebo průkaz osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením (průkaz ZTP) anebo průkaz osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením s potřebou průvodce (průkaz ZTP/P). Průkaz osoby se zdravotním postižením uvedený v odstavci 1 náleží též osobě starší 1 roku, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace nebo je uznána závislou na pomoci jiné osoby podle zákona o sociálních službách.

Dle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby a) *mobilita* i b)

orientace a dle *odst. 6* bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 505/2006 Sb. – příloha č. 1).

Podle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se rozumí zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas (*žalovaný dne 28.11.2013*).

Podanou žalobou se domáhal žalobce zrušení napadených rozhodnutí MPSV z důvodů shora uvedených. Zdejší soud rozhodl o *zamítnutí žaloby* (*výrok I. rozsudku*) dle § 78 odst. 7 s.ř.s., když shledal oba posudky PK MPSV ze dne 4.9.2013, v nichž jsou uvedena rozhodující i ostatní zdravotní postižení žalobce, dostatečně srozumitelnými a bez vnitřních rozporů, jejichž závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy, proto nebyl důvod ke zrušení napadených rozhodnutí žalovaného ze dne 13.9.2013, která splňují kritéria § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), citována byla i příslušná ustanovení právního předpisu a žalovaný se vypořádal i s odvolacími námitkami žalobce, které neshledal důvodnými. Nebylo shledáno ani pochybení ve správním řízení po podání žádosti žalobcem, ani při hodnocení jeho zdravotního stavu na OSSZ a u PK MPSV, když bylo posudkovým lékařem i komisí postupováno dle § 6 odst. 1 i § 34 odst. 1 zákona (č. 329/2011 Sb.) ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona o sociálních službách a přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. (*vymezení schopností zvládat základní životní potřeby*) ohledně mobility a orientace, žalobce však podmínky stanovené zákonem nesplnil, jelikož chodí a stojí za pomoci jedné hole a s ortopedickou obuví s napadáním na levou dolní končetinu, je schopen používat dopravní prostředky včetně bariérových, tedy vše za pomoci jedné opěrné hole, je schopen poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, je plně orientovaný, je schopen se orientovat v obvyklém prostředí a přiměřeně v něm reagovat, tudíž zvládá základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Jelikož žalobci nebyl přiznán příspěvek na mobilitu, ani nebyl shledán neschopen zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby (*nezvládá osobní aktivity a péči o domácnost*), tudíž nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na péči, ani mu nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, nesplnil tímto podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení na OSSZ a u PK MPSV, ale měl možnost se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním vyjádřit, čehož také využil, ale na osobní účasti u OSSZ a u PK MPSV netrval. Pochybení nemající vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí soud shledal toliko v písařské chybě vyskytující se v obou napadených rozhodnutích, kdy v rozhodnutí ohledně příspěvku na mobilitu na straně 3 v celém odstavci 5 začínající slovy „V odvolání“ ve větě třetí má být v souladu s obsahem posudku PK MPSV ze dne 4.9.2013 správně uvedeno místo slova „dané“ /postižení/ slovo „dnavé“ (dle choroby zvané „dna“) a totéž pochybení se nachází i v rozhodnutí ohledně průkazu osoby se zdravotním postižením na straně 3 v celém odstavci 6 začínající slovy „V odvolání“, kdy ve větě třetí má být v souladu s obsahem posudku PK MPSV ze dne 4.9.2013 správně uvedeno místo slova „dané“ /postižení/ taktéž slovo „dnavé“.

Argumentace žalobce, že v předchozí době byl držitelem obojího (*příspěvek na mobilitu a průkaz ZTP*), proto mu má být totéž přiznáno, je lichá, jelikož v mezidobí došlo ke změně příslušných předpisů a při rozhodování správních orgánů nesplnil zákonem stanovené

podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu a průkazu ZTP, proto byly jeho žádosti zamítnuty, stejně jako jeho odvolání, i když žalobce je přesvědčen o tom, že podmínky splňuje jako v době předchozí. Rovněž tak poukazování na skutečnost, že je stále invalidní pro invaliditu třetího stupně, zároveň neznamená, že splňuje i podmínky pro přiznání požadovaného, jelikož požadovaná dávka i průkaz a invalidita, jsou upraveny různými zákony a posuzují se dle odlišných předpisů.

V přezkumném soudním řízení soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k 13.9.2013, nelze proto přihlídnout k obsahu lékařské zprávy ze dne 5.6.2014 ani zaslaného posudku o invaliditě ze dne 4.4.2014 z důvodů shora uvedených. *Žalobce však má možnost kdykoli podat novou žádost o přiznání příspěvku na mobilitu a i průkazu osoby se zdravotním postižením bez ohledu na výsledek tohoto řízení, jelikož zdravotní stav se vyvíjí a není neměnnou veličinou. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.*

Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o žalobě a žalovanému ohledně řízení o kasační stížnosti (*výrok II. rozsudku*), jelikož žalobce nebyl úspěšný a žalovaný na ně nemá právo ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. ledna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně